

Yksi jalkapallovuosi, KPV:n 75:s, on jälleen takana. Sadon laatua on puntaroitu niin koitoissa kammareissa, Helsingissä kuin maailmallakin. KPV:n vuosikokouksessa heijastui vahvana tyytyväisyys taakse jääneeseen kokonaisuuteen niin urheilullisesti kuin vapaaehtoistyössä entistä merkityksellisemmäksi muodostuneeseen talouteen. Mutta sekkin on tunnustettava, että puheenvuoroissa muistutettiin myös huomisesta eikä tyytyväisyyden uneen ole syytä vaipua. Työtä riittää kaikilla sektoreilla kohti uusia juhluvuosia. Tähän oli varautunut myös vanha johtokunta tehdessään toimintasuunnitelman, jolla pyritään hajauttamaan tekemistä ja löytämään myös uusia tekijöitä.

Urheilullisesti parasta KPV:n viime kaudessa oli eittämättä edustusjoukkueen panos. Tavoite saavutettiin hyvissä ajoin. Hyvää oli myös seuran perustalla, juniorityössä. KPV-henkisiä poikia ja tyttöjä liikkui määrällisesti ilmeisesti enemmän kuin koskaan. Junioripuolella tunsin erityisen suurta iloa Hanne Ojanperän ja Juho Salmisen taitokisamenestyksistä. Olen vahvasti sitä mieltä, että "taito on jalkapalloilijan instrumentti", erästä viisasta jalkapallomiestä lainatakseni. On paikallaan kiittää myös näiden kahden nuoren kotijoukkoja, jotka ovat luoneet vuosien saatossa perustaa tiellä menestykseen.

Ehkä suurin pettymyksen aihe koettiin A- ja B-nuorissa, joiden kesä SM-sarjatarvoitteiden osalta loppui liian aikaisin. Saadaan mennä taaksepäin vuoteen 1997 ennen kuin löytää vuoden, ettei SM-sarjoissa ole KPV:n edustusta. Näin tapahtuu valitettavasti ensi keväänä.

Syksyn kuvaan kuuluvat mediassa ansaitsemattoman suu-

ren huomion saavat seurasiirrot, "väräykset"- ansaitsemattoman, kun huomioidaan taitotaso missä ollaan. Pettyneenä olen näistä uutisista kirjannut Tommi Kauppisen lähdön seurasta. Koin sen tapauksena, joka taas kerran todistaa sen, miten vähän painoa on muilla arvoilla kuin rahalla. Ehkä Tommi muistaa sen puhelinoiton, jonka tein hänen voitettua kultaa SM-taitokisoissa. Miten motivoitua suuriarvoista työtä tekevät juniorivalmentajat, kun tulos on tämä.

Seuran urheilullisen vuoden enemmän ruotimisen jätän niiden osaksi, jotka ovat lähempää seuranneet ja osaavat erottaa jyvät akanoista. Suomalaisen jalkapalloilun vuoden 2005 kansainvälisestä menestyksestä ei mielestäni ole aihetta kommentoida tämän enempää.

Kulunut vuosi on ollut juhluvuosi myös Suomen Palloliiton Keski-Pohjanmaan piirille. 60 vuotta tuli täyteen ja marraskuun lopulla Sundellin Janne esikuntineen järjesti juhlan. Kevään Pallo-Veikossa oli eläkkeelle siirtyvän toiminnanjohtaja Leo Ahosen kohtuullisen seikkaperäinen haastattelu piirin asioista ja tässä lehdessä on Janne Sundellin vuosikatsaus, joten ei tällä kertaa sen laajemmin.

Tuo ei estä kuitenkaan lausumasta onnittelevia juhlivalle piirille, joka on kunnialla taistellut paikkansa isompien joukossa mallikelpoiseen kuntoon kaikilla mittareilla. KPV on vuosien saatossa antanut oman näkyvän panoksensa piirin toimintaan. Ensimmäinen puheenjohtaja oli KPV:n Mikko Kaleva ja sittemmin vastaavassa tehtävässä ovat KPV:sta olleet Kalle Kerttunen, Olli Telimaa, Asko Sallamaa ja Jukka Niemi. Tällä hetkellä seuran näkemyksiä piirihallitukselle tuo puheenjohta-

Vuoden 1974 A-nuorten SM-pronssipojat vas. Asko Myllymäki, Arto Kilpelä, Asko Saarela, Jari Salo, Jari Hovi, Tapio Hautala, Bo-Erik Mannström, Rolf Mannström, Kalevi Aho, Leo Jutila, Jari Peräneva, Stig Brandt, Mauri Tuunainen, Kai Soininen, Tapani Viitala ja Pekka Kuusela. Myös Reijo Suutari pelasi joukkueessa. Joukkueen menestystä olivat kauden aikana rakentamassa Matti Järvi, Raimo Huuhka, Alpo Sallinen ja Kari Sorvisto. Valitettavasti joukkueen menestys. toimittajan virhe, jäi noteeraamatta 75-vuotisjuhlan yhteydessä lehdistölle annetusta infosta.

ja Jorma Nikkanen. Toivotaan myös Vesa Marsin velipoika Kari Mars tervetulleeksi jatkamaan Leo Ahosen työtä.

Juhlinnan aiheet eivät suinkaan päättyneet viime kauden. Edessä on suuri jalkapallovuosi, kun Saksassa käynnistyy kuukauden mittainen loppuhuipennus vuoden 2006 maailmanmestarin kruunaukseksi. Brasilia on taitojalkapalloilun ystävän suosikki ja erityisesti jännään sitä, antavatko "rapparit" Ronaldinhon pelata kisat alusta loppuun. Pelen jälkeen hän on mielestäni paras jalkapalloilija, ajaa Maradonankin edelle.

Mutta juhlietaan sitä lähempänäkin. Heinäkuun 8:nä tulee nimittäin sata vuotta siitä hetkestä, jolloin Kokkolassa pelattiin ensimmäinen aikakirjoihin merkitty jalkapallo-ottelu. Päivä oli silloin sunnuntai, mutta ensi kesänä juhlapäivä 8.7. sijoittuu lauantaile. KPV:ssa on varauduttu päivän huomioimiseen ja eiköhän ainakin kaupunkikin lähde juhlaan mukaan. Olihan Kokkola yksi niistä viidestä paikkakunnasta, johon englantil-

laisten merimiesten markkinointilaji rantautui Suomeen ja mielestäni lajia on täällä vaalittu sittemmin kunnialla. Muut kaupungit olivat Sortavala, Viipuri, Turku ja Helsinki.

Juhlavuosi on pitänyt sisällään paljon muutakin kuin pallon kanssa taiteilua. Juhlatteluusta vastustajana oli Rauman Pallo-Irot, myös tänä vuonna 75-vuotias. Kotiin jäi kirjattavaksi 3-1 voitto. Syksyllä oli juhla-asujen aika palokitsemisten ja muisteluiden kera. Paikalla olikin väkeä joka tuolille ja itse juhlan annista enemmän toisaalla tässä lehdessä.

Juhlaa edeltävän viikon ajan oli esillä Hotelli Kaarlessa valokuvanäyttely seuran toiminnasta. Näyttelyn koonneena ja tekstittäneenä haluan lausua kiitokset siitä myönteisestä palautteesta, jonka sain vastaanottaa. Pääosa kuvista oli viime vuosituhannen puolelta ystäväni Leo "Lella" Torpan ottamia. Kiitos vielä Lellalle vuosien arvokkaasta työstä. Se, miksi en ottanut mukaan tuoreempia kuvia, johtuu yksinkertaisesti siitä, että niitä

ei ollut saatavissa nopealla aikataululla ja toiseksi niiden olemassa olokin on epävarmaa, kun valokuvaamisessa on otettu taka-askeleita "pistooli-" ja digikameroihin siirryttäessä. Tästä johtuen valitsin kymmenen kuvaa määrittelemistäni kahdeksasta eri aihepiireistä, eikä vuosikymmenittäin KPV:sta kertoen.

Jälkeenpäin on korviin tullut tietoa, että useampikin olisi itse juhlasta kiinnostunut, jos olisi henkilökohtaisen kutsun saanut. Tilatkin asettavat omat rajoituksensa, mutta toisaalta perinteiseen vuosijuhlaan ovat kirjeluorikutsun yleensä saaneet menneinä kautena toimintaan merkittävästi osallistuneet. Heistäkin kun kertyy vuosittain satoihin nouseva joukko. Lehdessä ollut avoin kutsu kaikille "KPV-henkisille" oli kuuleman mukaan joiltakin jäänyt huomaamatta. Ketään ei silti olisi ovelta käännytetty, jos paikalle olisi tullut. Mutta ajan henkihän on, että "ilmaisia lounaita ei ole", ei varsinkaan urheiluseuratoiminnassa. Itse sain kutsun, mutta nyt jäivät juhlat väliin.

vote

Kolme joukkuetta – entä omasi...

Marraskuisessa kaamoksessa ei voi toimittajaa syyttää ainakaan auringonpistoksen saamisesta, kun ryhtyy miettimään KPV:n kaikkien aikojen joukkueita. Joskus Pallo-Veikko-lehden alkuaikoina tuli tehtyä jotain vastaavaa ja ilman sen suurempaa hälyä. Tällä kertaa tuli mieleen, kun aikaa on, muistella pelaajien taitoja hieman toiselta pohjalta ja rakensin nämä kolme eri joukkuetta. Tätä kukaan älköön otako turhan vakavasti ja poikkeavat mielipiteet ovat sallittuja. Mutta siltikin, leikki sijansa saakoon ja tämä varmaan palauttaa mieliin myös vanhempien pelaajien saavutuksia..

Ensimmäiseen joukkueeseen valitsin pelaajat ennen '60-lu-

kua, toiseen mielestäni sen jälkeisen ajan parhaat ja kolmanteen ne pelaajat, jotka ovat siirtyneet kansainvälisille kentille tai toisiin suomalaisseuroihin.

Olen nähnyt Sulo Ruohoa lukuun ottamatta kaikkien seuraavassa esille tulevien pelaajien pelaavan. Muutaman nimen kanssa tuli mietittyä pitkään, kuten esimerkiksi Olavi Karppisen. Hänen en ole nähnyt pelaavan, mutta paljon positiivista olen miehestä kuullut. Ulkomaalaisia en ottanut mukaan.

Rakensin kokoonpanot 4-2-4 muodostelmaan, joka on nykyään eniten pinnalla, mutta oli ennen '60-lukua tuntematon ainakin nimityksensä.

Ja tässä miehistöt:

Joukkue 1930-59: Reino Me-

Ismo Gustafsson ja Rainer Kotka matkalla Suomen Cupin finaaliin - malliksi tulevalle (?) fani-jaostolle.

rikallio, Kalevi Tiainen - Martti Särkijärvi - Jukka Niemi - Eero Vantunen, Kalle Hongell - Jukka Peltoniemi, Sulo Ruoho - Olli Telimaa - Hannu Vainio -

Erkki Telimaa.

Joukkue 1960 - 2005: Gunnar Isosaari, Esa Korhonen - Kent Myntti - Risto Hautala - Tapio Raatikainen, Asko Uusitalo -

Seppo Mäkelä, Hannu Lamberg - Arvo Lamberg - Olavi Paavolainen - Raimo Sorvisto.

"Ammattilaiset": Esa Viitanen, Tommi Pikkarainen - Jukka Hakala - Miika Koppinen - Juha Reini, Tero Koskela - Tuomas Uusimäki, Pekka Kainu - Ville Laakkonen - Vesa Mars - Tapio Raatikainen.

Selvennykseksi mainittakoon, että 1960-2005 joukkueen Tapio Raatikainen on "Eku" ja ammattilaisten Tapio Raatikainen on "Pippa". Luokijalle sopivaa pohdittavaa vaikkapa siitä aiheesta, että miten kukaan kävisi, jos nämä joukkueet pelasivat oman minisarjansa. Siitäpä sijaa mielipiteille. Ja ehkäpä palautteellekin, kun tavataan.

vote